

... hoe zou 't mij dan vergaan!

... hoe zou 't mij dan vergaan!

Meditaties over Psalm 27

Louis Wüllschleger

Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk Forest Stewardship Council® (FSC®) draagt. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid. Ook is het papier 100% chloor- en zwavelvrij gebleekt.

De bijbelteksten in deze uitgave zijn geciteerd uit de Herziene Statenvertaling,
© 2010 Stichting HSV

De uitgever heeft getracht alle rechthebbenden van de gedichten te achterhalen. Zij die desondanks menen aanspraak te kunnen maken op deze rechten, kunnen zich tot de uitgever wenden.

Ontwerp omslag Marion Rosendahl
Lay-out en dtp binnenwerk Gerard de Groot

ISBN 978 90 239 7025 5
NUR 707

© 2015 Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer

Alle rechten voorbehouden

www.uitgeverijboekencentrum.nl

Inhoud

Ter inleiding	7
1. Een psalm...	16
2. Van David...	23
3. De HEERE...	29
4. Licht	35
5. Heil	41
6. Burcht	46
7. Geen angst	55
8. Kwaaddoeners, tegenstanders, vijanden	60
9. Vertrouwen	67
10. Verlangen	72
11. Gods lieflijkheid aanschouwen	77
12. Schuilen	84
13. Dankoffers	90
14. Wees mij genadig!	97
15. Uw gezicht	103
16. Verlaten	109
17. Hulp	114
18. Vijanden op de weg	121
19. ... hoe zou 't mij dan vergaan!	128
20. Wacht op de HEERE	135
Gebruikte literatuur	141

Ter inleiding

In deze bundel meditaties maken we een tocht langs de woorden van Psalm 27. Voor velen is deze psalm een bron van troost en licht. Ook voor mijzelf hoort deze psalm bij de touwen die uit de hemel neergelaten zijn: houvast te allen tijde. Met de woorden van de zeventiende-eeuwse dichter Willem Sluiter: *Hier hang' ik vaster aan de hemel.*

| 7

Het laatste vers van de (oude) berijming van Psalm 27 begint met de beroemde woorden: *Zo ik niet had geloofd dat in dit leven...* Dat zijn woorden van een bijna iconische waarde. De psalmdichter gaat zo ongeveer door alle diepten heen die een mens kan meemaken: vertwijfeling, vervolging, doodsangst, vijandschap, verlating. Daarin roept hij: wat is het leven zonder God?! De dichter Gabriël Smit vertolkte die kerngedachte in zijn weergave van Psalm 27 met de uitroep: ... *hoe zou 't mij dan vergaan!*

Aan die exclamatie dankt deze bundel meditaties zijn titel. Deze overdenkingen willen de woorden van de psalm dicht bij de concrete werkelijkheid van het mensenleven brengen, maar ook de weg openen naar boven en bemoedigen met de belofte van Gods aanwezigheid. Zelfs zijn afwezigheid kan een krachtig teken van zijn aanwezigheid zijn. De titel van dit boekje eindigt niet met een

vraagteken, maar met een uitroepteken. ... *hoe zou 't mij dan ver-
gaan!*

8 | Amersfoort, juni 2015
Louis Wüllschleger

Sterk in de HEERE

1 *Een psalm* van David.

De HEERE is mijn licht en mijn heil,
voor wie zou ik vrezen?
De HEERE is mijn levenskracht,
voor wie zou ik angst hebben?

2 Toen kwaaddoeners op mij afkwamen,
om mij levend te verslinden
– mijn tegenstanders en mijn vijanden –
struikelden zij zelf en vielen.

3 Al belegerde mij een leger,
mijn hart zou niet vrezen;
al brak er een oorlog tegen mij uit,
toch vertrouw ik hierop.

4 Eén ding heb ik van de HEERE verlangd,
dát zal ik zoeken:
dat ik wonen mag in het huis van de HEERE,
10 | al de dagen van mijn leven,
om de lieflijkheid van de HEERE te aanschouwen
en te onderzoeken in Zijn tempel.

5 Want Hij doet mij schuilen in Zijn hut
in dagen van onheil.
Hij verbergt mij in het verborgene van Zijn tent,
Hij plaatst mij hoog op een rots.

6 Nu heft mijn hoofd zich omhoog
boven mijn vijanden, die mij omringen.
Ik zal in Zijn tent offers brengen onder geschal van trompetten;
ik zal zingen, ja, ik zal psalmen zingen voor de HEERE.

7 Hoor, HEERE, mijn stem *als* ik roep;
wees mij genadig en antwoord mij.

8 Mijn hart zegt tegen U *wat U Zelf zegt*:
Zoek Mijn aangezicht.

Ik zóek Uw aangezicht, HEERE,

9 verberg Uw aangezicht niet voor mij.

Wijs Uw dienaar niet af in toorn,
U bent mijn hulp geweest;
laat mij niet in de steek en verlaat mij niet,
o God van mijn heil.

10 Want mijn vader en mijn moeder hebben mij verlaten,
maar de HEERE zal mij aannemen.

11 HEERE, leer mij Uw weg,
leid mij op een geëffend pad
omwille van mijn belagers.

12 Geef mij niet over aan de begeerte van mijn tegenstanders,
want valse getuigen zijn tegen mij opgestaan
en *mensen* die briesen van geweld.

13 Als ik toch niet had geloofd dat ik de goedheid van de HEERE
zou zien in het land van de levenden,
ik was vergaan.

14 Wacht op de HEERE,
wees sterk
en Hij zal uw hart sterk maken;
ja, wacht op de HEERE.

Dominus illuminatio mea

12 |

GOD is mijn licht, mijn heil, – niets kan er komen
dat mij beangst, geen die mij verontrust;
Hij is mijn sterkte, – allen die, belust
op mijn ellende en ondergang, niet schromen
mij te belagen en mijn vlees te eten,
die dag aan dag mij naar het leven staan,–
zij vallen vóór ik mij met hen kon meten,
zij zijn verslagen vóór zij konden slaan.

Al komen zij met duizenden tezamen:
een leger, in gesloten drom gesteld,
naderend als een onweer, veld na veld
vernielend, in één opgezweept beramen
van blinde haat uitzinnig voortgedreven, –
al trekken zij tezaam in één verbond
ten oorlog tegen mij, – ik zal niet beven,
daar Hij met Zijn geweld mijn hand omwond.

Want één ding heb ik God den Heer gebeden,
ik zal het zoeken tot ik stil en recht
in doods verborgenheid ben weggelegd:
te wonen in Zijn huis, Zijn wijden vrede,

zoo lang ik leef, en heerlijk te verzinken
in de aanschouwing van Zijn aangezicht,
waar van Zijn luister alle hemelen blinken
en Hij zichzelf Zijn woning heeft gesticht.

Hij houdt mij toch onder Zijn dak verscholen
wanneer gevaar mij dreigt; Zijn zekerheid
is als een tent over mij heen gespreid.
Hij wijst mij 't pad naar de onvindb're holen
hoog in de bergen, waar ik vrij kan toeven
zoo lang de vijand in het dal mij speurt.
Niets deert mij van zijn dreigen en zijn snoeven,
in steile rotsen ben ik opgebeurd.

Ik houd mijn hoofd hoog naar het licht geheven,
de koele wind speelt zorgeloos in mijn haar,
geen vijand vindt mij; – later ga ik naar
Gods tempel waar ik Hem Zijn loon wil geven:
in plechtig schrijden treed ik rond Zijn woning
en offer zingend wat Zijn gunst mij schonk;
mijn loflied prijst Hem als den grooten Koning
wiens schild verblindt al wien het tegenblonk.

En toch, mijn God, van 't lot der stervelingen
is niets mij vreemd. Ach, hoor mij daarom aan!
Ontferm U over mij, wil mij verstaan
en geef mij antwoord! Dag aan dag omringen
mij list en angst, al blijf ik op U bouwen,
al klinkt diep in mijn hart Uw vaste stem:
'Zoek naar Mijn aangezicht en gij zult schouwen
het brandend hart van Mijn Jeruzalem!'

Ja, God, ik zoek Uw aanschijn alle dagen;
verberg het niet voor mij en wend als straf
voor al mijn kwaad Uw blik niet van mij af;
verstoot Uw dienaar niet, verhoor zijn klagen,
want zijt Gij niet mijn hulp geweest, mijn leven?
Gij zijt het nòg, ik weet het: al verliet
mijn vader mij, al wees mijn moeder even
vertoornd mij af, – Gij, God, verlaat mij niet.

Gij neemt mij op en doet mij veilig wonen.
Wijs mij daarom Uw pad, Uw effen baan,
opdat mijn voeten zonder struikelen gaan
ten spijt der velen, die mij slaan en hoonen.
Hun woede klimt nu zij mij niet zien vallen,
steeds driester wapens nemen zij te baat:
zij dwingen hun ellendige vazallen
tot valsch getuigen en bedekte smaad.

Geen enkel middel zal hen nog weerhouden
van 't doel, dat zich hun woede heeft gesteld:
straks nemen zij hun toevlucht tot geweld
en heffen zij hun zwaarden op. Al zouden
zij zelf te gronde gaan, 't is hen om 't even,
zóó hevig is hun haat. Blijf mij nabij,
mijn God, mijn hulp, wil mij niet overgeven
aan de verdwazing van hun razernij.

Indien ik niet op U al mijn vertrouwen
gevestigd had, hoe zou 't mij dan vergaan!
Indien ik niet onwankelbaar zou staan
op ons verbond: Uw goedheid te aanschouwen
in 't land der levenden, naar Uw genade!
Daarom: wees sterk, leg in Zijn hand uw lot;
uw hart zij onversaagd en vastberaden.
Ja, hoop op Hem, – Hij is uw heil, uw God!

Gabriël Smit